

وزیر خیایان اعداء دولت نظر بر یک جهتی دولتین ازین دولت در باره شان نیز بدل مغایرت و از انجاست که - کشمیر از مخالف در تصرف آمد - و نیز قاعده ائک بد لیل خانه واحدی گویا در قبضه آن دولت است * اگر قلعه دار ائک از جمایع مخاصلان آن دولت بوده - حقا که حرف جدائی بین دولت اطلاق یافته * درین صورت اگر خیال دیگر در سر است - ازین سو اول پس محبت و بعد ازان در مرضی خاطر هرگونه کوشیده خواهد شد - فتح خان از مطالعه مضمون حکمت مشحون لخته از خود رفته - و بعد ازان بتحریک بغضت نگون در چهقهه اطراف نمود *

سرکار والا بهادران تهمتن تن درستم صولتان بهمن توان را - با ضیغم دهان از در صولت و با بسیاری سالمان و درمات روانه نموده - مقبله فرمودند * دوست محمد خان برادر فتح خان در شمشیرزنی طرفه مجرایی بظهور آورده - که با وصف توبه ریزی پیغم از جلن خود نیازدیشیده - بر سر توپخانه رسید * ترازی کے عظیم در آردوسه ظفر قرین آفتاده * ازین طرف بهادران جلن نثار نیز بفضل یزدانی ماده جذگ را در حکمت آورده - بزور اضراب اتواب دمار از وجود اعدا برآوردهند * همانا که قضا آن باروت در توپخانه ریخته بود - که دو هزار افغان برخاک نیستی غلطید * فتح خان - که لشکر خود را آشفته تدبیر دید - و تقدیر را بتدبیر سرکار والا موافق یافت - رو بهزیست فهاده - ازان مهانه جانگرا نجات یافت - در افراس و خیام بسیار بعفیمت بهادران خانصه جی خلس شد * سرکار والا تا خیرآباد بدفع غذیم عاقبت و خیم پرداخته در بردرج آن روزه آب ائک تهانه و بند و افروق را بنصرت و نیروز مهندی بدارالسلطنت لاهور روانه فرمودند *

فتح خان پار محمد خان برادر خود را بذمامت پشاور و سواد بنیر و کوهات و هشتنگر و یوسف زئی منصوب نموده - سلطان محمد خان را نیز دران ملک بمتابعه پار محمد خان گذاشت - و خود بمحاجات روایو وارد دارالملک کابل گشته - در پئی آن شد - که چندی به بندور بست این ولایت پرداخته - در بعضی ولایات هرات و فراه و قندھار بلکه تا بایران تاخته - باز بمقابلت و مدافعت خالصه جی کوشد *

چون کسے را - که ایزد بروزد بدشمنی گرفتن در استیصال خود کوشیدن است * قضا کارها کند * وزیر فتح خان برائے شاه محمود فوجی از کابلستان به مرسانیده بتعاقب عطا محمد خان والی قندھار مضرب خیام ساخت * قلعگیان هر چند در توب اندازی تصیری نکردند - اما به تزدیر فتح خان وزیر اهل شهر بیدلی ها را رواج داده انبوه و از جان بستوة بر اردسته شاهزاده کامران ریختند * شاهزاده رهانی خود را در فرار - شبا شب برسم ایاغلر در هرات قوار نموده - متعصنه شد *

فتح خان احمد شاهی را تصرف - و بذمامت برادران خود شیر دل خان و پر دل خان متسلی - و خود و در چیکلی بوده - و بده و بار را بتسخیر هرات روانه نموده - و از آنجا در دهه شیشم خارج قندھار - بتصور حکم شاه محمود - که آخر درد فرزند به پدر میرسد از هرات متهاشی و بر سر ارض اقدس تکامشی - و دران سر زمین

قشلاقشی ساخت *

از روئه افراد و قائم عرض پادشاه والا جاه ایران گردید - که سردار سرداران وزیر فتح خان بر پشاور و آن نواحی تاخت آورده - در گشمیر قدس و تصرف نموده - تمام ایلات را ایل خود ساخته - بعد از انفراف کار قندھار مستعد مشهد مقدس است * پادشاه از بعضی مقدمات

دولت عثمانی طرح مطالعات انداخته - بدفایه میکوشید *

قیصر روم گریبان مطلب مذهب قزلباشیه را در کشا کش داشته - از طعن و لعن طاعن میشد * پاشایان بغداد و مصر و حله و حسکه و اسکندریه و نجف اشرف و کربلاه' معله و دمشق عهد نامه دولت نادری را با سفراء' کوام و قیدیان عظام سپورده - طالب جواب شدند - و از شیوع فساد و قتل و اسیر مانع آمدند *

باشاه ایران در تعهد جواب برای صائب پرداخته - از فادر ایران بتغییر ایران سخن راند - از خلافت خود و انهدام بذیان نادری حصوص الحق برخواند - و نزدیک بود - که نائمه حرب اشتعال و هنگامه طعن و ضرب اشتغال پذیرد - که وزیر فتح خان در آن سر زمین شورش انداخته - باشاه از سبیعت افغانیه خائف - و همان روز و خشورے - معه نامه متأثت آمیز در باب معاودت بملک خود و بعضی تحالف روانه دربار محمود شاهی نمود *

وزیر فتح خان جواب نامه را بتمود و سرکشی داده - هنگامه شوارت گرم و پهلوتی از آزم نموده - پاسخات بزیان شمشیر او نموده * دارای' ایران از مازندران بپایگاه خلافت طهران - و به بیگلر بیگیان گذجه و تغییس و آذربایجان - فرمان لازم الاذعان - و جمله افواج بحر عفنان - و تمامی خانوادهای' آذطرف را بسرکردگی شاهزاده ولیعهد عباس قلیخان - روانه بمقابلة وزیر فتح خان نموده - ازین طرف وزیر سراپا تدویر نیز تمامی افغانیه را جمع - و از جبهه خانه تاراج مسلح ساخته - بیست کروهی مشهد مقدس مضرب خیام فساد نموده - مردم سقطی را - که قشلاق داشتند - از جا برداشت *

چون بچولکا' ارض اقدس بلوقات و بیلاقات گوناگون واقع است

از اطراق افغان بفوایی:—

ز افعی عف ز راغان خان گرفتند
حریقان نام آن افغان گرفتند

مسکن و ملوائے غایواز و راغان گردید * اگرچه اخترمہ ایرانیان را دست
اذداز - و چون زنگیان بمقابله ذوالقرنین در اول وله ممتاز - اما در
کثرت ثانی چون تلاقب فریقین و مجمع البعرین فتح خان را پا بستگ
آمد * آخر بار بخلافی مکاری و فریب کاری - گروهه را پا بسخت
از جا برده - طرفه شورشی برپا ساخته - قول قاجاری را از جا برانداخت *
ایرانیان شرح احوال عرض پادشاه کرده - از داعیه ایلامشی
خراسانیان سخن راند - بمصلحت شاهی پیغام مصالحت اذداخته -
فتح خان را از حد دستور اصلی چشمہ مجبور ایران و هندوستان و هند
و کوه سرحد هند توران از سلطنت سلاطین ترکمان آگاه کرده - چیزی
بطريق نذر گذرانیده - برای عدم اشتہار بسیاری اعدا از هیبت دولت
عثمانی رخنه بندی کردند *

وزیر فتح خان - با فر فرعونی و شوکت شدادی - از آن جا بداعیه
مقابلت خالصه جی کینه تو ز - و دلے در تاب و سوز - معاودت نمود *
سرکار والا از خیالات راهیه اش آگاه شده - تادیش بمختتم حقیقی سپرده -
سرایه کردارش مد نظر فرمودند *

در این سال بموجب استدعا رانی سدا کور مبلغ نمایان برای
مراوjet کنور شیر سنگه جی فرستادند * رانی در داد و دهش و
آرائش و پیرائش دقیقه فروگذاشت نکرده - پیوند بیوگانی داده - در
ساعت سعید در آنگذه از هر دو نور بصر نور در نظر افزوده *

سرکار والا در آراستگی افواج و پرورش نوواردان هندوستان زمین توجه
مصرف فرموده * در هنگام ذکر دانیان فرنگ احوال از هم گسیختن

شیراز) جمعیت کلفل لونی صاحب بهادر و پریشانی جمع که بذلت
الدوش شده - جایجا منتشر گشتند - نیز استماع فرمودند * در
اندام آن سرکار والا از کسے - که بشیرازه بندی آن دولت سرافرازی
داشت - آکاهی جستند *

از همه متفق المفظ و المعنی - لیاقت و کاردانی عطارد منش
برجیس جیین احکام شناس خلافت - رموز دان مملکت - دیوان
گنگارام پنده دهلوی بسمع اقدس رسید * سرکار والا چاپاران سبک قدم -
معه پروانه طاب عهود نواش گوناگون و عذایات روز افزون روانه
شاهجهان آباد فرمودند *

دیوان موصوف که از نیاکان راقم السطور و موجب اعزاز فردیک و
دور بوده - امثال سرکار والا را سرمایه مبارکات ابد تصور نموده -
با وهمف آن - که از بعضی صاحبان آن سواد و نوابان آن جهات پروانه
های متواتر میرسیدند - بایلغار سعادت رکب بوسی در یافته - بخاطر
عذایت سرافراز و بالطف وافر ممتاز گشتند - و پرداخت دفتر معل^۱ و
انتظام ممالک محروسه و ترتیب افواج بائین انگریزی بذات سراپا صفات
دیوان مذکور تعلق پذیرفت *

دیوان نیز نمکحالی را پیش نهاد خاطرداشته - در صید دله توجه
گماشته - طرفه نیک نامی در فراخ آباد ماسک بیگانه - که عبارت از
نزهت آباد پنجاب است - استحصال فرمودند - و بذجابت و
شرافت قلوب اموات خاندانیان عظام را احیا نموده - بهرنزیر و قطامیر
طريق مروت و توافق - و ابواب نیاز و تخلص مفتوح داشته - بجمله
زیان و ریش سفیدان مجالست میداشتند *

^۱ Diwan Ganga Ram re-organized the Secretariat offices. See also author's remarks on pp. 34, 42 Catalogue of Khalsa Darbar Records Vol. II (in Press.)

باب شانزدهم

در بیان وقایع سال یکهزار و هشتصد و هفتاد - 1813A.D.-

مطابق سال یکهزار و دو صد و

پیست و نه هجری

* مقدس

چون ذات خواقین بلند مکان برای ایں دهر فایپیدار بمنزلة اسطوانه است - کار از هم گسیخته پیوند از ایشان گیرد - و جمعیت اعدا از ایشان پریشان گردد *

سپرکار والا از انتظام ملکی دمے ذیآسوده - کمر بر قاه عالمیان میدندند - و رنج شبازی بر ذات اقدس پسندند - معروض والا شد - که افغانیه - باستعمال خبر قفع وزیر فتح خان - بازروئه آب انگ سر بشورش برداشتند *

دیوان محکم چند را با غوثی خان میر آتش توپخانه خاص داده - دوانه فرمودند - دیوان بحکمت عملی در خیر آباد بوده - دود از فهاد اعدا بر آورده - و چند اسپ نذرانه از پار محمد خان گرفته - در سرکار رسیده - بخلعت پادشاهانه ممتاز گشت *

غوثی خان در راه بهنگام عبور آب چذاب بدل آزاری شمشیر نیستان خدا پژوهی - گرد میدان حق شکوهی - مصباح شعبستان خدا دانی - مفتح ابواب کامرانی - رازدان قلوب حاجتمندان - افسر مفارق سر بلندان - جناب منسا رام صاحب رازدان دام بُرگاتهم - پرداخته - اغراق کشی وجود خود را به بحر فنا و گرداب بلا از زبان قضا توامان دریاقنه

بود - دریں هنگام - که توپخانه مراجعت کرده - مردم ارادتمند بسرافع آن ارشاد بچشم نظرگی نزگر کشته و تبلوت وجودش را - که از صدمات ذات الجذب ازهم گستته بود - غرق دریا^ي فدا بلطمات عدم یافتند *

چون راقم السطور را اباً عنْ جَدِّ بِجَنَابِ وَالَّهِ آن قدره خدا شناسان طریقت ارادت‌هاست - جایجا بموجب موقع ذکر خارق عادات شان مرفوم کلک نیاز خواهد شد *

و سرکار والا بطرف شمال علم افروخته در قلعه کانگره بزیارت معبد ستراگ سری پندی جی ضیائے عین و سعادت ملوین اندوختند * و از آنجا سری جوالا جی فروکش شده - از شعله های انوار الهی ظلمت خاطر را بر افروختند - و تاج طلا پیشکش کرده - بسیاره نذور گذرانیدند - و از همه راجه های کوهی نذرانه گرفته - دیوان محکم چند را یاد فرمودند - لاله سکه‌دیال را سائز به اجاره سیزده لکه روپیه داده - با نقداره و پانصد سوار خلعت بخشیدند *

چون دریا^ي بہت مخیم اقبال گشت وکلائے محمد عظیم خان شرف بار یافته - سه لکه روپیه سال بسال پیشکش عرض کرده - بخاعت های گونا گون شرف انصراف یافتند - سرکار والا افتتاح صوبه کشمیر را پیش نهاد خاطر داشته - از بسیاری برف و باران بر موسم منحصر داشته - و چندی با شتغال صید و شکار راغ و بحار توجیه فرموده - خود بنفس نفیس بسواری ڈاک دار السلطنت لاہور را رونق و بها افزودند *

دیوان محکم چند باستخلاص قلعجات اسلامیین پرداخته - زرهای نذرانه از کوهیان نواحی آنطرف گرفته - بحضور حاضر شده - بعطای خلعت فاخره و اسپ و ساز طلا و سپر مرصع و قبضه شمشیر اعزاز اندوخت *

باب هفدهم

وقایع سال یکهزار و هشتصد و هفتاد و یک - 1814A.D.

مطابق هزار و دو صد و سی هجری*

چون کارساز حقیقی در په سازش کارهای این شاه جهانگیر است
خدیو گوردون مرتبت همیشه بر داعیه های بلند بوده - کمند همت بر
چرخ اخضر اندازند - و آسمان دائماً سر اطاعت خم و در بندگی
این خدیو جمشید حشم مانده - و همیشه در کار پردازی این دولت
شده - بکام ملازمان والا شلن گردد - و بوائے دفع چشم رخ امری
ظهور آرد - که حامدان را چشم حسد بر بسته - و پشت حقد شکسته
گردد *

گواه این مثال آنکه - درین سال عزم مصمم سرکار والا بر تسبیح
جهت تسبیح صوبه کشمیر شده - تمام کار پردازان دولت و افواج بحر
مواج را حکم تهیه این سفر بتصور پیوست - و راجهای کوهستان
کافگره وغیره جبال فلک نمثال برگاب سرکار والا رسیدند *
قلعه پنهان کوت مخیم اقبال نموده - از آنجا متصل قاعده سیالکوت
سر پرده جاه و جلال بر افراختند * ب تقسیم طاب سپاه و عطیات رافرہ
و بخشش اسپ و خنجر و تیغ و سپر و نیزه مواد توجیهه فرموده -
هر یکی را تو نگرساختند - و کلایه محمد عظیم خان ذاظم کشمیر بقرار
ادای مالیه رسیده - بنقض عهد مخاطب شدند *

دیوان محکم چند را نظر بر سال خوردی آن کهن پیر بآرام
دارالسلطنت لاهور مرخص فرمودند * دیوان هر چند جان نثاری را
بنکرار معروض حاجیان بارگاه فلک اشتباه ساخت - اما بمضمن
(بیت) :-

رسمست. که مالکان تحریر سر آزاد گشید بندگی پیش
بنوازش گونا گون بر نواختند. و فرزند زاده دیوان را - که
رام دیال نام داشت - بخطاب دیوانی مخاطب فرموده - بعنایات
لایقه جدیدی و تلطیفات مورد اثی سرافراز ساختند^۱.
چون بنده و اغروق آردوئه^۲ معلمے بر سر راه جمال رسید - حکم شد
که «اسپل نازی نژاد باسائش گذارند - و جمله پیاده گشته در ادائے
جان نثاری قصور نسازند - و توپخانه نیز از نزول صعودی نتوانست
گرد - هما نجا بر چیدند».

چون راجوری مضرب خیام عز و احتشام گردید - زنجا اغرو خان
بشرف ملزم استسعاد یافته - بخلعت سرافراز و مورد تعطیفات
و اعزاز گشت - چون مصلحت راه صوبه کشمیر از راجه دریافت
فرمودند - راجه بزبان نصیب از غایت عجز و انکسار صلاح معروف
داشت - که زله قدم دولت درمیان آمد.

سرکار والا نظر بر اطاعت ظاهریش تدبیر فاسدش را پذیرا فرموده -
سوداران نیزه باز را از راه بهرم گله و خود بدولت راه پونچه گرفتند -
چون پونچه درمیان کوه کل سخت معب گذار واقع شده - روح الله
زمیداور آنچا گریخته - پیش محمد عظیم خان رسید - سرکار والا بر سر
کوه شامنچ پونچه علم افواز جلادت گشته - سخت شورشی در آن مانک
انداختند.

دیوان رام دیال و جیون مل و دل سنگه بهرم گله را فتح ساخته -
تمانه نشاندند * حکم سرکار والا بفروکشی ازان کوه الوند اصدار یافت *
در عرصه هشت روز بهادران جان نثار در میدان خیمه شجاعت
افراختند *

^۱ Ram Dayal was only twenty two years of age at the time.

جیون مل پیش نستی بکار برده - بر سواران غنیم شمشیرها آخته - تاخته - سواران نیز کاڭبرق الخاطیف بورین گروه مسافر طریق دیختند - و بارپدگی اپرنیز ضمیمه غروبی جوانان یکه تاز گشت - بسیارے مقتول - و اند کے از آنها گریخته - داخل معسکر دیولن رام دیال گشتند *

و گروهه از کسان بهیه رام سنگه گریخته - پیش بهیه مذکور رسیده - از قتل و کند و کوب مخالف و مبسوط الید بودن آن خبر دادند * بهیه بی آنکه مغز سخن شکاند - چون روباء خزینه گرفت * قی القور لزیں مضمون بسراکار عرضداشت نمود که - حالا غنیم بر عساکر منصورة تاخته - منفسے از منفسین ملازمان والا زنده نگذاشته - صلاح دولت آن است - که لشکر ظفر پیکر را حکم دار السلطنت لاهور شود - و الا مقدمه خطرات دشمنی دولت نیز معاینه میشود *

و بهیه بی آنکه از حضور جواب یابد - چون دافنه گندم طبان طبان خود را در راجوری انگند - و از راجه استمداد همت نمود * راجه تیمارداری دولت علیه خالصه جی داشته - ظاهرا بسراکار نیز عرضداشت نمود *

سرکار والا از بر هم خوردگی لکش سخت اندیشیده - در راجوری رسیده - حرکت اغراخان دریافت فرمودند - و یکه از حضار در حضور احوال بهیه نقل کرد - که «بهیه را افغان و لرستان دیدم - که از مقاومت و تهیه آن مانع میآمد و هر یکه را از جان نثاران ثابت قدم از زنده نماندن یکه از عساکر منصورة اعلام میداد» *

گفتم که - «باین سطوت چون روباء چرا میلوزی؟» - خنکیت سعدی شیرلز بر زبان آورد که - «شترانرا بسخره میگیرند» * گفتم - «اے بهیه! ترا با شتران چه مقابله؟ و شترانرا با تو چه مشابهت؟» *

گفت. خلماش! که اگر متعذدان گویند که. ایں هم شتر بچه است؟، چون مهاراجه صاحب بر اجری رسیدند. در آن دم کوا غم تخلیص من باشد؟"

سرکار والا بپاسبانی عساکر منصوره پرداخته. هر یکی را از بهادران دلداری و آفرین بر جان نثاری نموده. شکست را امر مقدور فشان خاطر اقصی و ادانی فرموده. دوارو حکم صرور از جبال فرمودند.

معروض والا شد که. مت سفنه بهرانیه در عین هنگامه رزم پشت بمیدان نیاورده. دلاورانه قدم در اینهاد مخالفین گذاشت. قضا را بگولی بندوق مردانه در فراخنانه عالم علوی خرامش نمود. سرکار والا فمک بحلا لش و خدمات سلیمه بیاد آورده. سردار جوالا سفنه پورش را بعائش مامور. و از جمله حضار نظر منظور فرمودند.

دیوان رام نیال دران معزکه ثبات قدم ورزیده. هرگز کسی را حکم مرلجه نداد. و بهیت مجموعی بدفعه دشمن پرداخته. دو هزار افغان را از لبلس هستی عور. و بند و بار شان از اردیه خود دور ساخت. محمد عظیم خان چون دید که. دیوان رام نیال بله است جانباز. و بهادریست دشمن گذار. تراه مسالمت سپرده نشود. ازینجا جنبیدنی نیست. لچار نوستیهای جد امجدش را در یورش کشمیر بیاد داده. و چیزی بطريق نفر حضور گذرانیده. و بعهد و مواثیق نست انداز نشدن افقانیه. و عریضه نظام مذکور در سرکار والا مشعر نیاز مندیهای گونا گون برگرفته. در حینی که دل السلطنت لاهور روشنی افزای چشم جهانیان بسرمه خاکپای خدیو دارا نربان بود. شرف ملازمت دریافته. مورد اعطاف شاهنشاهی و الطاف خسروانی گشت.

و بهیه رام سنگه از خدمات معزول - و بمصادره بیه پایان مغضوب
گشته - بسفرش ولیعهد بهادر فجات یافت *

سرکار والا چند لکه روپیه علی الحساب برای ترمیم خندق و تعمیر
قصیل دارالسلطنت لاهور عنیت فرموده - خوش ملاذ و آرامگاه
برای باشندگان این بلده دلفریب پدید آوردند *

دیوان محکم چند معا پور خود دیوان موتی رام و نبیره خود
رام دیال در فلور بود که معروض والا شد که - دیوان محکم چند را
پانزدهم ماه کانگ ساغر هستی لباب گشت - و پیمانه عمرش لبریز
گردید * بیاد خدمتگذاری هائے قدیم افسوسه در دربار شد - که کاک
نئین پرای رقم آن نداشت - از غایت تحریر سرنگون است *

سرکار والا پرسش دیوان موتی رام را بخطاب وزارت مرتبت
برفواخته - در مصالح ملکی سربلند ساخته - دیوان رام دیال را
مقدمه الجیش قرار دادند *

چون پهلا سنگه فہنگ در مکتسر علم فضوت افراحت^۱ - بتاریش
افواج فاور متین گردید * چون در موضع دوره علمه پر گنه کوت
کپورہ شب گذرانیدند - معتبر سرکار والا او را ازین خیال مانع آمده -
روانه لاهور کرد - و دیوان موتی رام روانه فلور گشت * حکم والا
صدر شد که : دیوان رام دیال معا سوار و پیاده حاضر حضور انور باشد *
در پانزده روز شرف ملازمت یافته بتحقیل زر معامله از زمیداران
کمرل وغیره مامور شد *

و بعرض رسید که - وزیر فتح خان بفضوت و استکبار از دریائے
سندر عابر گشته - دست تصرف و تغلب بر منکره و بهارلپور و

^۱ He was assisted by Rani Sada Kaur and Sardar Nihal Singh Attariwala (Soham Lal Vol. II. p. 165).

ملتان انداخته - آفروزه آب تمدن رخت ادبیات آورده - سه لکمه روپیه
نذرانه گرفت *

دل سنگه فهیرنه بد و هزار سوار مامور شد * و دیوان رام دیال
را هم ارشاد بایلغلار رسید * فتح خان کوچ نموده - باراده قندهار فرار نمود -
و نیز دیوان صوتی رام و فقیر عزیز الدین حکیم و دو پلننجیب و
پنجاه ضرب زنبور خانه و توپخانه آلهی بخش کمیدان بذایر زر تحصیل
نذرانه قدیم و فهیب ناظمان آنجهات - که چند روزه استمبال گرده -
در آدانه زر مصادره توقف گردید - شرف رخصت یافتند *

و نیز افواج قلعه ایک را چشم زخمی عظیم رسید - که یار محمد
خان بر سر حد خود نموده - بمردم متینه خیرآباد آویزش ساخت *
اذدکه بغرقی دریا - و بسیار سه علف تیغ جفا گشته - باید طرف آمدند *
امر سنگه مجینه بسرکار والا عرضداشت نمود * فی الحال بهائی
حکمان سنگه چمنی و شام سنگه بمقداری را معه قریب دو هزار سوار
روانه فرمودند * سواران بر سر جمعیت یار محمد خان تاخت آورده -
دمار از روزگار باغیان بر آوردند - و بهائی حکمان سنگه چمنی بقاعه
داری امتیاز یافت *

سوکار والا بعد از بندوبست آن مکان از لاہور به نور پور رایت
یورش افراخته - دیوان بهوانی داس پشاوری و دیسا سنگه مجینه
را برای تحصیل زر مشخصه راجهای مفتی و کلو و سکهیت مامور
فرموده - خود بدولت وارد دارالسلطنت لاہور گشته - دیوان
بهوانی داس و سردار دیسا سنگه را - که از معامله سرعت گرفته وارد
شدند - مشمول نوازش و عواطف فرمودند *

باب هزدهم

وقائع سال یک هزار و هشتصد و هفتاد و دو - 1815 A.D.

کیفیت بعضی سوانحات آن سال به بجهت اشتمال -

و کیفیت آیة «الفرار» خواندن شاه شجاع

الملک - و گوشمالی دادن وزیر

فتح خان به برادر خود محمد

عظمیم خان و باز رفتن

بکابلستان *

چون ایزد جهاندار خواهد - که نواخته خود را بترقیات گوناگون

و عواطف روز افزون سر بلند ساخته - بین الامائل و الاقران سر

شاهان گیتی ستان نیز مرسوط اید سازد - نخست اعدای دولتش

را بتفرقه انداخته - اتفاق ازل گروهه بردارد - چنانکه هر یکی گرفتار

آلام و مشاق بوده - بجاهه خود در مطمره نکبت هلاک گردد -

و برادر بحسد و حقد بخبر گیریش پردازد - درین صورت آن نواخته

الهی قوت گیرد - و تمامی حساد را بانفراده بدارالبوار روان سازد -

بناد علیه سرکار والا ازان روز - که بر وساده کامرانی و تخت جهان

ستانی برآمده - بر فراز رعایا معارک جانستان را بعزم جزم نشیخ نموده -

مظالمان دولت جا بجا با خود آویخته - آتش در بدیاد خود زدند -

چنانکه وزیر فتح خان از برادر خود محمد عظیم خان - که درین مدت

بلرسال تحائف کشمیر نپرداخته - بایالت کشمیر بر سر بفنی و انصراف

بوده - دم خود سوی زد - رنجیده - از دریا^۱ ائک عابر و بیمزاهمت ملک سرکار والا بفروستادن گودر مل دیوان از راه به فبور وارد کشمیر گشته - بعد از گوشمالی باز نظمات کشمیر باور محول و موکول داشته - روانه کلستان گشت * و سرکار والا در سوی امر تسریجی متوجه سجدات بوده - در پی استحصلال برگات ابدی بودند *

دیوان موتی رام و فقیر عزیز الدین حکیم از زمیداران کانیهه^۱ شش هزار روپیه گرفتند * و از راه هرچه بر سر قلعه پتی رسیده - او را تسخیر و تهانه (زیر) قطب الدین خان قصوریه نشاختند * چون پایمانی ملک بوجه اتم در میان آمد - عبور از دریا^۱ ستیج بموجب عهد انگریزی ممکن نبود * لهذا پس آن داشته - دایران از عبور ممنوع - و به بجا آوری خدمات صرفه ع گشتند *

از صادق محمد خن در دو ماه کامل پنج هزار روپیه مع تھائے گرفته - بر سر دارالامان ملتان رسیده - حلیم محمد خان را بادای^۱ زر نذرانه قدیم اعلام فرمودند * مشارة الیه لکھه روپیه ادا نموده - مرائب اطاعت بجا آورد - دیوان موتی رام و فقیر عزیز الدین حکیم وغیره اهالی لشکر مراجعت کرده - غبار قدم میمفت لزوم را سرمه چشم عقیدت و نیاز نمودند *

سردار جودہ سنگه بعرض لاحقه در گذشت * برادرش بیرون سنگه بادای^۱ پنجاه هزار روپیه سر افرا شد - وبظهور خارق شوارث راجه نور پوریه در لھور پا بزنگیر - و بنول دو هزار روپیه بطريق تکفیر -

^۱ This probably refers to the village of Kanah Kachha, about 14 miles from Lahore on the Grand Trunk Road to Ferozepur.

و او از تهاکر دواوه فرار نمود • بطرف راجه چنگال - که خسر پورش بود - قوار نمود •

و از سوانح آنکه - چون شاه شجاع الملک در لاھور بوده - بعثایات خدیو اقدس میدانید - و بیگمات نیز بپرده داری خوش بوده معاش میدنمودند - در دل شاه هوانی شاهی پدیدار آمد • بسراکار والا اظهار نمود که : فوجه از بهادران نصرت شعار بسر گردگی من عذایت شود - قا در ولایت بمقابلة وزیر فتح خان پردازم و اگرنه مرخص شوم • و نیز پهله شادیخان گوتوال از گرد و پیش برخاست شود - که درین جا دزدانه نگهداشت است •

سرکار والا فرمودند که پهله سرکار والا بطريق پهله خود است - اگر پهله نباشد باز در شاه و درویش تفاوتی نیست - اگر مرخص شوند درین بدبندیست - که از پروش باز مافده اند * و آنچه خیال مدافعت و مقابلت وزیر فتح خان در دل است - آن خیال قبل تحسین است - ازینکه در دل سرکار والا نیز همین اندیشه ممکن است - چون معلوم میشود - که وزیر فتح خان - بموجب نقش عهود و مواثيق که کرة بعد اولی و مرّه بعد آخری بین دولت عایه درمیان آورده - بے آنکه ازین درگاه باو تنبیه شود - خود بخود روانه ظلمت آباد انتقام گرد - بفتحواهی **أَتَتْسُجِيلَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَ أَلَّا تَأْتِيَ مِنَ الرَّحْمَنِ** چندی مطمئن الخاطر باشند * سرکار والا نیز بحوالی در اثناء مکالمه فرمودند که : روزیکه شاه بمقابلت ما رسیده بود - در آنوقت از سواد پیشانیش چنان بمطالعه در آمد - که شاه را تخت نشینی هرگز نصیب نخواهد شد - و شاه درین باب هر چند دست و پا خواهد زد - کشته مرادش بساحل مقصد نخواهد رسید *

شاه چون دانست - که نجات از قید حکم عفقا است - بحکم شقاوت ابدی چندست در نواخانه - از زنانه نسوان باکره و اغلام متواتردا باز نمی ایستاد * و دلاله ها چند بدست آورده - بصلاح مردم آپروے آب سنجق فوار بیگمات بعای خود شمرده - در پی آن شد - که سالما و خانما آپروے آب عابر شود * محتالله های خانه خراب اول برای فریب شادیخان لباس گنیزان دداه بر قامت بانو ها راست گرده - صاف از ته ریش گذشتند - و بهانه غسل روز یکشنبه دریا * راوی بلبلس زنان هندود لاهوری بر آمد - بائین آن گروه بیشکوه خرامان خرامان از دروازه تکسالی گذشتند - و از آن جا طوف کنان بر مزار پر انوار علی مخدوم گنجی بخش هجتوبری قدس سرہ رسیده - ندور گذرانیده - برای سلامت رسی توجهه همت خواسته - هنگام صبح العاشقین براسیان نسیم خرام بلباس هندوستانیان سپاهی وضع فراز آمد - وارد چهارنی فلور گشتند و پذ صاحب بهادر برعایت خاندان احمد شاهی مراتب استقبال و دلداریها بجا آورده - دقیقه از مهمانپروری نامرعی فروندگذاشت *

و این معنی از اخبار آنند سنگه وکیل معروف سرکار والا گشت - هر چند درین باب خونی رفت - اما شاه خود را بر در تجاهل زده - هرگز لب را آشناه بحر سخن نساخت - و بعد از چندست خود شاه نیز بتوجهه فقواء باب الله استخلاص می خواست - تا بحکم من طلب و جد فوجد در سیالکوت زبدة العارفین فقیر کاکی شاه نقشبندی را در یافته به نیاز مندی نمام در باب نجات خود استدعای نمود * .

آن فقیر مرتاب - که مقبول در گاه بیزدانی بودند - خود بنفس فیض در لاهور رسیده - شاه را باوصاف نظار با خبر و بوابان هر سونگر از لاهور بسیالکوت - و از آنجا از بهنبر بکشتوار رسانیدند * راجه آنجا دختر

خود را در عقد ازدواج شاه کشیده. مداواگر تجوییدش که درین چند روزه سفر بحالش راه یافته بود. گشت *

و نیز بخدمتگذاری کمر همت بربرسته. به اراده کشمیر افواج ترتیب داد. تا برسر کوه پیر پنجهال بقضای آلهٔ برف بارید. جمله مردم تلف شدند. فردیک بود. که جسم شاه نیز تباہ گوید. بچستی و چاهکی از آنجا برآمد^۱. خود را در لودھیانه رسانید. وید صاحب بهادر بموجب ارشاد سرکار انگریزی طریق نمیافت سپورده. بهر گونه در ادامه خدمات پرداخت نمود *

سرکار والا از معالیه این حال هر چند از شادیخان دریافت فرموده. اما گرشه نکشود. سرکار والا از لاهور اراده چب و بهلو. که در آدم کشی و [فرازی] طرفه ماجرا داشتند. کرده. دمار از روزگار شلن برآورده. فدرانه قوار واقعی گرفته. بوعمال و عهد و پیمان گرفتند. که ازین پیش بر احده جور و تعدبی نخواهد رفت *

از آنجا برکوه بهزیر برآمد. دیوان رام دیال و دل سنگه هری سنگه را با چند ضرب توپ و زنبورک حکم تاخت راجوزی دادند. انحر خلن لکه روپنه فدرانه قبول اقرار کرد. سردار هری سنگه بر پیه مدافعت آن شد. آن نمکحram شباشب گریخت. سردار هری سنگه آتش بخانمانش در داد. حکم بتطاول عام فرموده فصیل و قلعه مسماه گرد. پانزده روز آنجا بوده. حکم معلومت بسراسه نوشیر شده *

و از آنجا بفتح و فیروزی وارد دارالسلطنت لاهور گشته. نامه شکرانی آمیز بصاحبان صدر در نگهداشتن شاه شجاع العالک و بیگمات

^۱ After residing for some time with the chief of Kishtwar the Shah marched through Kulu, crossed the Sutlej and joined his family at Ludhiana, September, 1816.

مرسول فرمودند • جواب نامه در عز و شان خاندان احمد شاهی و نگهداشتن آن مخصوص بمحض بمحض مهمل پروری و احتراز از حیات وغیره مواد - باز رسید *

این در اثنا از عرضه ریا رام مصر مستاجر سری امروزی ظاهر گردید - که مبلغ چهل هزار روپیه نقد از آن شاه شجاع الملک پیش صرافان بائبات رسیده * سوکار والا نظر برسنایه کودارش حکم انتقالش بخزانه عامرة فرمودند *

و از سوکار بدیوان گذا رام پنده منصب عالی و رتبه متعالی عذایت - و حکم شد - که «در مراتب فهید و مدارج دریافت و دید شخصی از خاندان بلند مرتبت بخلاف اقدس رسانیده - در دفتر معلم قائم سازد - و خود به مقدمات مالی و ملکی سرگرم باشد » *

دیوان گذا رام باقیاد فرمان لازم الاذعان هر چند در تفحص آنچنان مردست - که غازه لیاقت و کنجاره حداثت بر رخ حال داشته باشد - بنصور تمام گرد فرخ آباد هندوستان برآمد * سوای ذات والد ماجدم - که امروز مشیر دولته و مختار الملک این سوکار فیض اثار اند سرتاس سر ملک پنجاب و کشمیر و پشاور و ملتان و تہنه و کوهستان در تحریک قلم فیض رقم بوده - بهر یکی از افهی و ادایی و ادراکات و انعامات معین و مقرر است - و بجاگاه خود کوائف آن مشرح خواهم نوشت - صوتے در آینه خیال جلوه گر نشد *

تبیین این مقال آنکه - چون اجداد و آنسته این جزو محقق از خطاه دلپذیر کشمیر اند - و جد کلان راقم در گل زمین دارالسلطنت لاهور معروف عنان نموده - پیش معلو از اهل دول کله بند معاش بوده - بر تبدیلا سرافراز گشت - و بعد چندسته بسبب معزولی نظم بگاشت

شاهجهان آباد دوید * دریافت گلرویان آن گلستان جنت بنیاد نضرت فرلوان اندوخنده - از هر یکی صدای خیر مقدم بگوش آوردند *

چون جناب جد امجدم لاله بختمل مغفور رنگ افروز هستی گردیدند - افتخار خاندان افزود * چندی در خورسی بد بستان فضلاً و هر تحصیل مواد علم و تکمیل فواید حلم نموده - بیان پروردگار و پاس انفاس لیل و نهار مواظب بودند - میرزا آمانی آصف الدوله وزیر العمالک بهادر از قابلیت و سخنرانی ایشان اطلاع یافت - هر چند بتقلد خدمات باعث شد - هرگز پذیران نکردند * بعد از چندی از صوبه آوده باز بملک دارالخلافت شاهجهان آباد توجه فرمودند *

چون پدر بزرگوارم دام اینکه فردغ وجود گرفتند - در یازده سال از خدمت پدر و نیز از اساتذه زمان بهرور گشته - بحکم مالا یُدَرَكُ کله لا یُتَرِكُ کله از صدق و معانی و بیان و هندسه و هیئت و حکمت و سیاق حظی و افر برداشته - در عمر چارده سالگی انسانه روزگار گردیدند - چنانکه در ذنم و نثر پد طولی دارند - و بالمعات طبع نقاد دیوانه کلان از مصنفات خود داشته - همیشه با قابض امصار و شعراء نامدار ایران دیار بزم مقبله آراسته - مجددا چون خسرو دهلوی بخاک هندوستان رونق تازه بخشیده اند * ع :-

کجا بود اشتب؟ کجا تاختم؟

ملخص کلام و خلاصه المرام آنکه - از مطالعه نوازش نامه دیوان گنگارام صاحب اعزاز فرلوان یافته - بحکم ادب قدم برآ نیاز گذاشته - بعد از طوی راه پر مخفافت بفرانخ آباد دارالسلطنت لاهور رسیده - از ملازمت دیوان صاحب افتخار ابدی اندوخنده - موجب ارشاد حضور

وala در دفتر معلمی قرار یافته - رشته دخل و خرج را از قرار واقع فهمیده -
نیکنامی را رواج دادند *

درین سال بعدالصد خان پور نواب شاه محمد خان دایره کش
دایره دین پناه - از دست حسد حاجی مظفر خان و نواب محمد خان
سدوزی بچان آمده - تظلم زنان و فریاد خواهان سعادت رکب بوسی
سرکار والا دریافت - و عنایات - که در حوزه قیاس انسانی نگفجود -
با اختصاص گرفت *

باب نوزدهم

وقایع سال یکهزار و هشتاد و هفتاد و سه - 1816A.D.
 و عزم بسمت ملتان - و نذر آن گرفتن -
 و باز معاودت فرمودن - و رایات فتح
 و نصوت بر افراد * *

چون دولت از کسی برگردید - حرف صریح بکل بیمروتی از
 صفحه خاطرش محاکوک - و با وضیع و شریف از خیر خواهان دولت
 بد سلوک گردید * تا رفته رفته این همه از خسروان حال و مآل هایب
 شده - ولی نعمت را خایب و خاسر نام نهاده - سرا و جهرا در
 انهدام حشمت کوشیده - رجوع بعد پار دشمن کشی آرند - که دمار از
 روزگارش برآورده آهسته بگو فنا رساند *

از پنجاست که - نواب محمد خان و حاجی مظفر خان [حاکم
 ملتان] و نواب صادق محمد خان کمر بدل آزاری بر بسته - از روز بد
 نیز دیشیدند * حکم والا صادر شد که - فوجه از پلاآن خاص مستعد سفر
 بهارلپور باشند * چنانچه هرزان نیستان وغا بدان سر زمین اشتب همت
 بر انگیخته - هشتاد هزار روپیه وصول یافتند - و نیز هدایای غریب و
 عجیب ضمیمه نیاز مندی شد * بموجب ارشاد والا ایب دریایه نمون
 مخیم اقبال گشت *

نواب سرافراز خان پور نواب مظفر خان آئین پدر را وقفه نهاده -
 تو خزانه از ادائے مالیه انعامش نمود - پهلا سنگه نهانگ در ویرانی
 رژاعت گرد و پیش حصار دار الامان ملتان اسپ تهور انگیخته - روزه

بمقابلت گردید از انقلان روباء سیرت پرداخته. شورش در قلعه
انداخت.

چون خلیجی مظفرخان بر این معنی آگاه گشت. برایه رفع
شدت به پسر خود تاکید اداهه زر قدیم نمود. چنانچه بسلطنت وکایه
معتبر یک لبه و بیست هزار روپیه داخل خزانه عامره گشت.
از آنجا در حدود منکیره گرد بلا انگیخته. بنواب محمد خان
پیغام نمودند. که بادائه ز فدرانه پردازده مشارالیه در خود داری
کوشیده. ابا آورد. قاعده حد و حدود را در تصرف بندوبست فرمودند.
درین کشمکش نواب محمد خان را روزگار بسر آمد. چون در حین
حیات خود از سبب لا ولدی نواسه خود محمد شهنواز خان را به ولاست
عهد بر آورده بود. خطاب معین الدوّله از والی کابل رسیده. اما از
سبب خوردنی پدرس حافظ در بندوبست ملک و انتظام سپاه افغانیه
طرفه هوشیاری داشت. به سرکار والا پنجاه هزار روپیه باستکانت و ابتهال
گذرانیده. قاعده مستخلص کناییده. در آبادی ملک کوشیده.
زمیداور جهنگ باز مصدر حرکتی گردیده. پابند برکاب اقدس در
دارالسلطنت لاهور رسید. و سجان را منشی به انتظام آن ملک
سرافراز شد.

از روز عرضداشت بهائی حکمان سنگه چمنی بوضوح پیوست که:
محمد خان زمیداور گله‌زی کمر بدل آزاری تجلیل و مسافران بررسند.
آنچنان فتنه را روز بازار داده. که زیاده از آن در خیال نگذجد.
بجمعیت لامحصور ارشاد شود. که بگوشمالی او بواجبی پرداخته آید
و گزنه ریشه این خلل میاد. که سربقول سعدی شیراز کشد:—
و گر همچنان روزگاره هلى
بگردونش از بیسم بر نسای

سرکار والا بدیولن رام دیال در باب استیصال آن بد مآل فرمان داده - بهائی را نیز درین باب مقدمه الجیش ساختند * بهادران جلادت کیش بر سر آن متمرد ریخته - او را راه پیمانه^۱ وادی غوار نموده - خود بقلعه نست تصرف کشوده - از ظلمت شب انضباط آن قرار بر فرار داده - معاودت نمودند * ملکیه در تراکم اشجار و تراخم مفاک بیشمار در کمین سر پنجه کیم را بخون آن مهستان شب گذار رنگین ساختند * چون این مقدمه معروف اقدس گردید - ارشاد شد که: هرگاه وزیر قلعه خان با آنروزه آب آبایی از گشیر عبور شود - جمله عساکر نصرت پیکر وارد دارالسلطنت لاھور گردد *

بهیله رام سنگه اتالیق کنور کهڑک سنگه جی در انتظام جمن هر چند نست و پازد - گرچه نکشود * چون کدورت از حد در گذشته بود - طلب داشته - او را اسیر - و صرافانش را با ثبات زر پا بزنجهیر نموده - پنج لکه روییه تعصیل فرمودند *

راجه ویر سنگه نور پوریه بانوای چندے اوپاں بر سر نور پور ریخت * چون نوچه از عساکر فیروزی بر سر آن نا عاقبت اندیش رسید - تاب مقاومت در خود نیافتد - با یک سر و دو گوش آن رده آب ستلچ هزیست را نموده - پیش راجه بندوریه اقامت ورزید *

راجه امید سنگه جسوال را بسبب کون خری و ریش گاوی ایق آن چنان ملک زرخیز نمیده - قاعده راجپوره را مفتوح ساخته - و در تمامی ملک منصره او دخل گرده - او را بجاگیر ده هزار روپیه برناختند * حکم والا صادر شد که: «همگی سرداران در سری جواہ جی برکت اقدس فراهم شوند » خود بنفس نفیس از برکات فیض آیات زیارت پنځی صاحب مقتبس انوار سری جواہ جی گشند *

از راجه چنگیز چهار هزار روپیه بابت معامله سرکار بضمائی الایچی
مگر گوسائین وصول شد. برای راجه ایشان سین منڈیال و راجه بکرم
سین کلو واله و راجه سکھیت و سودا زان مامور شدند. تا معامله و
نذرانه را از قوار واقعی داخل خزانه ساختند. و از راجه منڈیال
شصت و پنج هزار روپیه معامله و سی هزار روپیه نذرانه. و چون
راجه بکرم سین را پیمانه هستی لبریز گشت. از پرسش چیت سنگه
پنجاه هزار روپیه از معامله و نذرانه گرفتند. و از راجه سکھیت
ده هزار روپیه معاذه نورنگ کوتوال بحضور وصول یافت.

معروض افسوس گشت که. دیوان سنگه رامگیریه و ویرسنگه را
باهم تکدر باطنی دست داده. و این معنی موجب فساد آن ملک
گشته. و نیز سوبهای سنگه پسر ویرسنگه از کوچکداری و غایت فحشو
به حکم سرکار بر سر جسارت شده. اهلیه جوده سنگه متوفی را دست انداز
گشته. در قلعه گده [بنالله] محبوس ساخته. بی اندامیها را روانی
داده *

خصب سلطانی بجوش آمد. دیوان سنگه و ویرسنگه را نظر بند
ساخته. و بند و بارشان را بحوزه فبط در آوردند. نوج متعدد کوه
سکندره در نمطی اسپ و شتر و پر غمالان سرگرم بوده. عرض اقدس
ساختند. تمامی قلعهای دشوار و دژهای حصین بفر دولت اقبال
سرکار والا در چشم زدن افتتاح یافت.

و سرکار والا بعد از انصراف آن ملک خدا داد قرین شادمانی های
لاتعداد گشته. وارد دارالسلطنت لاهور گردیده. چندے بصلبای
ارغوانی و عیش و کامرانی. که علمت غلیق از زندگانی همل میتواند
شد. پوشاختند *